

valgene jo oftest ikke er samlet; behandlingen i udvalgene har været ekstremt utilfredsstillende; de svar, der er givet, og ikke mindst forberedelsen af loven har vist sig at være i strid med Justitsministeriets vejledning om lov kvalitet, og det har ministeren også beklaget.

Kronen på det her uskønne værk er så, at vi finder ud af, at ministeren for familie- og forbrugeranliggender ikke er til stede i salen i dag til at svare på de her spørgsmål, men befinder sig i Nordjylland. Det er helt utilfredsstillende, at man behandler Folketinget på den måde, som man gør her.

Men ret beset er indstillingen i regeringen vel den, at det kan være fuldstændig ligegyldigt. Man har lavet en aftale uden om et meget bredt flertal i Folketinget om den her lov med det eneste parti, som var imod loven, nemlig Dansk Folkeparti. Konsekvensen er, at man får en ændring af loven nu, som betyder en fundamental ændring af nogle af de grundlæggende principper, som et meget bredt flertal altså oprindeligt fik indført i loven.

Det er vi meget utilfredse med fra Socialdemokraternes side, og vi vil som sagt gerne ytre her, at hvis det her er den siddende ministers, den ansvarlige ministers debut – nuvel, hun er ny – men hvis det skal være fortsættelsen af, hvordan man respekterer Folketinget, når det handler om den her slags ting, er karakteren fra Socialdemokraternes side fuldstændig klar: Så er ministeren dumpet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

De ordførere, som jeg vurderer har bedt om ordet, er hr. Martin Henriksen, fru Anne Bastrup og fru Charlotte Fischer. Er det korrekt forstået? Så er det hr. Martin Henriksen først – det går efter størrelse.

Martin Henriksen (DF):

Fra Dansk Folkepartis side er vi jo sådan set meget godt tilfredse med, at der kommer den her lovændring. Jeg synes, man i højere grad skal forholde sig til indholdet i loven, frem for at diskutere processen. Det, der er indholdet i loven, og som vi synes er ganske udmærket, er jo, at man med den her lovændring understreger det forpligtende, som ligger i ægteskabet. Det synes vi er helt rimeligt: at man i den lovgivning, som man laver fra Folketingets side, også er med til at understrege det her forhold og det mere forpligtende i ægteskabet i forhold til så mange andre forhold, som vi indgår her i livet.

Med hensyn til processen var det jo i realiteten sådan, at ordførerne fra de forskellige partier den 7. februar var til et orienterende møde, og den 8. februar blev udkastet så sendt i ekstern høring, og den 13. marts blev det så sendt over til Folketinget. Så sådan som jeg kan se det, er det formelle i realiteten blevet overholdt.

Jeg tror, at det, der er problemet, og vel også det, som er essensen i det, er, at man er uenig i indholdet, og i stedet for at gøre det til en diskussion om indholdet, foretrækker man at gøre det til en diskussion om processen.

Jeg synes, man i stedet skal holde sig til det, det i realiteten handler om. Derfor er der kun fra Dansk Folkepartis side at sige, at vi selvfølgelig fortsat bakker op om lovforslaget, og vi ser frem til, at det kan træde i kraft så hurtigt som overhovedet muligt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren.

Der er nogle korte spørgsmål, men de skal besvares heroppefra senere. Først er det fru Charlotte Fischer til at stille spørgsmål, og fordi det er en andenbehandling af et forslag, foregår det her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Det er rigtigt, som Dansk Folkepartis ordfører siger, at vi er uenige om indholdet. Det kunne jeg udbrede mig meget om, og det gjorde vi jo også under første behandling. Men det provokerer mig noget, at Dansk Folkeparti ligesom bagatelliserer den her proces.

Det her er et led i en finanslovaftale, som er indgået, for jeg ved ikke hvor mange måneder siden, og så sidder ministeren med det her og fiddler, jeg ved ikke hvor mange måneder, og så får vi det over.

Vi havde førstebehandlingen i fredags, og nu har vi andenbehandlingen. Det synes jeg simpelt hen ikke er i orden. Det kan godt være, jeg er for ung og idealistisk til det her foretagende, men jeg synes simpelt hen ikke, det er i orden, at man beder Folketinget om at haste noget igennem, som jo altså også har nogle principielle aspekter.

Så kunne jeg ikke i det mindste formå hr. Martin Henriksen til at være enig i, at det her altså ikke er smaddersmukt, og at det ikke er en måde at behandle Folketinget på? Jeg synes, der skal en rigtig god grund til, at man laver sådan en hasteprocess.